

Üstad; Münacat, Hülasatü'l-Hülasa ve Ayetü'l-Kübra risalelerinin imana kuvvet vermesi için okumamızı tavsiye ediyor. Meali tam kavranmadan okunsa, yine imana kuvvet verir mi?

Bütün ibadet ve zikirler, şuur olsun olmasın imana kuvvet verir. Bu sebeple ibadet ve zikirleri mutlaka şuur ve tefekküre inhisar etmek yanlış olur.

Münacat ve **Cevşen** gibi kudsi zikirler sadece akla hitap etmiyorlar. İnsanın aklı dışında binlerce latife ve hissiyatları var. Onların da kendine has feyiz ve gıdalanmaları söz konusudur. Bu gibi vird ve zikirleri okuduğumuz zaman, o his ve latifeler hissesini alıyorlar. Hatta o his ve latifelerden bazıları pek geç usanıyor, doymak bilmiyor, zikir ve virdin devamını istiyorlar. Akıl bir yerde usanıp, duruyor. O his ve latifeler ise uzun süre feyze kabil olabiliyorlar, yani usanmıyorlar. Onun için zikir ve ibadetleri sadece akıl mizanı ile ya da meali ile tartmak doğru olmaz.

"Lâfız ve lâfz-ı müşebbi' olduğu bir meâl-i icmâlî ile ve isim ve alem buldukları mânâ-yı örfî onlara kâfi geliyor. Eğer mânâyı o vakit düşünse, zararlı bir usanç verir."(1)

Zikir makamında okunan münacat ve virdlerin özet manası akıl için yeterli ve doyurucudur. Bu sebeple zikir makamında okunan vird ve duaların sırf akla hizmet etmek amacı ile ayrıca tercüme ve izah edilmesi gerekmiyor. **Akıl**, o özet ve örfî mana ile doyuma ulaşabilir.

Tefekkür, ibadet ve zikrin bir makamı ve yüksek bir seviyesidir. Her insan kendi kapasite ve tefekkür gücüne göre bu makamdan istifade eder, hiç manasını bilmeseyse, anlamasa da. Bu ise tefekkür makamının en alt ve çekirdek seviyesidir. Ama bahsedilen o dua ve münacatları tefekkürâne okumak, daha zengin ve daha vitaminli olur, imanımıza katkısı daha ziyade olur.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Dördüncü Mebhas.](#)